

trikrat sveto leto, dvignivši pobožnost rožnega venca; prijatelj je lepim umetnostim, prijatelj časnikarstvu, prijatelj radodarnosti in skromnosti. — Tak in tolik je duh Leonov!

In kaj je papež Leon XIII. nam Slovanom? — Tisoč let se je vže izlilo v morje preteklosti, kar smo bili Slovani toliko obdarovani od papeške stolice, kolikor pod modrim žezlom Leona XIII. Še deset let ni, kar so položili tiaro*) na glavo Joahimu Peči-ju, vender nam je naklonil vže toliko očetovske ljubezni, toliko posebnih milostij. — Leta 1880. nam je poklonil znamenito okrožnico o sv. Cirilu in Metodiji, slovanskih apostolih, v katerej razodeva na diven način svoje sočutje, ljubezen in skrb do slovanskih narodov in zapoveduje, da se praznik sv. Cirila in Metodija praznuje po vsem katoliškem svetu. — Ravno takó je zapovedal češčenje sv. Jozafata, poljskega škofa in mučenca, po vsem vernem svetu. — V Rimu je dal sezidati in okusno okrasiti na svoje troške v cerkvi sv. Klementa dragoceno kapelico na čast in spomin sv. Cirila in Metodija. — Zedinjenim Rusom v Galiciji je preskrbel previdne voditelje in ustanovil škofijo v Krakovu. — V Bosni in Hercegovini je ustanovil tri nove škofije z nadškofijo v Sarajevem. — Bolgarom je naklonil dve novi škofiji in nadškofijo v Carjem gradu. — Katoličanom v Črnej gori je ustanovil škofijo barsko in jim dovolil slovansko bogomolje, t. j. da smejo službo božjo opravljati v starem slovenskem jeziku, kakor jo opravlja do sedemdeset milijonov drugih Slovanov — nezedinjenih z rimsko-katoliško cerkvijo.

Poglej, mladi čitatelj, takó ljubi naš ljubljeni Leon XIII. slovanske narode, takó odlikuje nas Slovane! — Zato pa so se mu Slovani tudi hvaležne skazali, ko so romali 1883. l. v Rim, poklonit in zahvalit se mu za tolik velikodušen dar, kolik je okrožnica „veliko opravilo“ o sv. Cirilu in Metodiji. Zato so poslali preteklo leto radi lepe darove papežu na spomin petdesetletnice njegovega mašništva, zato bodo romali zopet letos v „večno mesto,“ pokazat ljubezen in udanost do svojega dušnega Očeta.

Kronanci in maziljenci, duhovniki in neduhovniki, gospod in kmet, bogatec in ubožec, romajo pred vrhovnega cerkvenega poglavarja; cesarstva in kraljestva, škofije in župnije, mesta in vasi pošiljajo svoje darove namestniku božjemu na zemlji. — In ti, mali čitatelj? . . . Kaj nè, v Rim ne pojdeš, ker je predaleč. Kaj nè, darov tjà ne pošlješ, ker jih nimaš. Kaj torej?

V duhu se veseli, veseli se tega dne, ko je praznoval sveti Oče svojo zlato mašo! Iz dna sreča mu zaželi, da živi in deluje in vlada še mnogo let! Goreče prosi nebeškega Očeta, da mu ohrani zdravje in veselje! Moli zánj, da nam še dolgo sveti ta **luč z nebá.**

B.

—♦—

P o z i m i.

rabiči vedó,
Kde hrane dobó;
Naj iščo samí,
Kder prav se jim zdi!

Seničič pa trôp
Ne vé za naš strôp:
Zató pa jim mí
Trosímo jedí!

—i—

—♦—

*) Tiara = papeževa kapa.